

GÖSTERGEBİLİMSEL BİR OKUMA : “MOLLY SWEENY” B. FRIEL

Selin Gürses*

Yirminci yüzyılın ikinci yarısında insan bilimlerine damgasını vuran yapısalcılık akımının yazınsal metin incelemesine en büyük katkısının göstergebilim kuramı olduğu bilinmektedir. Söz konusu kuram, ünlü dilbilimci A. J. Greimas tarafından 1966 yılında *Sémantique Structurale* adlı yapıtında biçimlenmiş ve metin/söylem incelemelerinde anlam olgusuna yeni ve nesnel bir bakış getirmiştir. “*Greimas göstergebilimi özü bakımından bir betiğin (yazınsal ya da yazın dışı), bir söylemin anlamını değil, anlam kuruluşunu çözümlenmede yararlanılacak gereci sunar, anlamlamanın yapısını ve kavranmasını yönlendiren koşulların yorumlanmasını, anlamsal tümellerin saptanması, anlam yapısını çözümlenme yöntemi olarak tanımlanır.*”¹ Biz de bu çalışmamızda *Molly Sweeny* adlı yapıtı göstergebilimsel açıdan ele alacağız.

İncelememiz 3 bileşeni kapsar: anlatsal düzeyde eyleyenler saptanır, söylemsel/betisel düzlemde eyleyenlerin betisel ve izleksel rolleri, işlevleri, derin yapıda ise metindeki anlamın üremesinde etkin olan anlambirimcikler ve bunların oluşturduğu yerdeşlikler betimlenir.

B. Friel’in yazdığı *Molly Sweeny* adlı tiyatro oyununda Molly henüz on aylıkken görme yeteneğini kaybeder, babası tarafından da körler okuluna gönderilmediği için kendisine babasının güdümünde dokunsal bir dünya yaratır. Duyarlı ve zeki bir kız olan Molly, zamanla büyür, bir iş sahibi olur ve evlenir. Evliliğinin ikinci yılında, daha çok kocası Frank’in isteğiyle eskiden ünlü ve başarılı bir göz doktoru olan Bay Rice tarafından ameliyat edilir. Ancak ameliyattan sonra olaylar beklenen şekilde gelişmez ve gerek fizyolojik, gerek psikolojik açılardan Molly eskisinden daha büyük bir karanlık ve boşluğa düşer. Metin, Molly’nin yaşamının bir bölümü üzerine kuruludur. Çocukluk dönemi kahramanın anlattıkları aracılığıyla verilmiştir.

Molly hayatı boyunca körlüğe alışmıştır ve bu durumdan kurtulmayı düşünmez. Ancak evlendikten sonra kocası Frank Sweeny karısında, göz ameliyatı konusunda yaptığı araştırmalarla ilgi uyandırarak onu “görme” nesnesine sahip olmaya yönlendirir. Bu yönlendirme sonucu Molly’nin yoksunluk durumundan nesnesi “görme”ye sahip olma

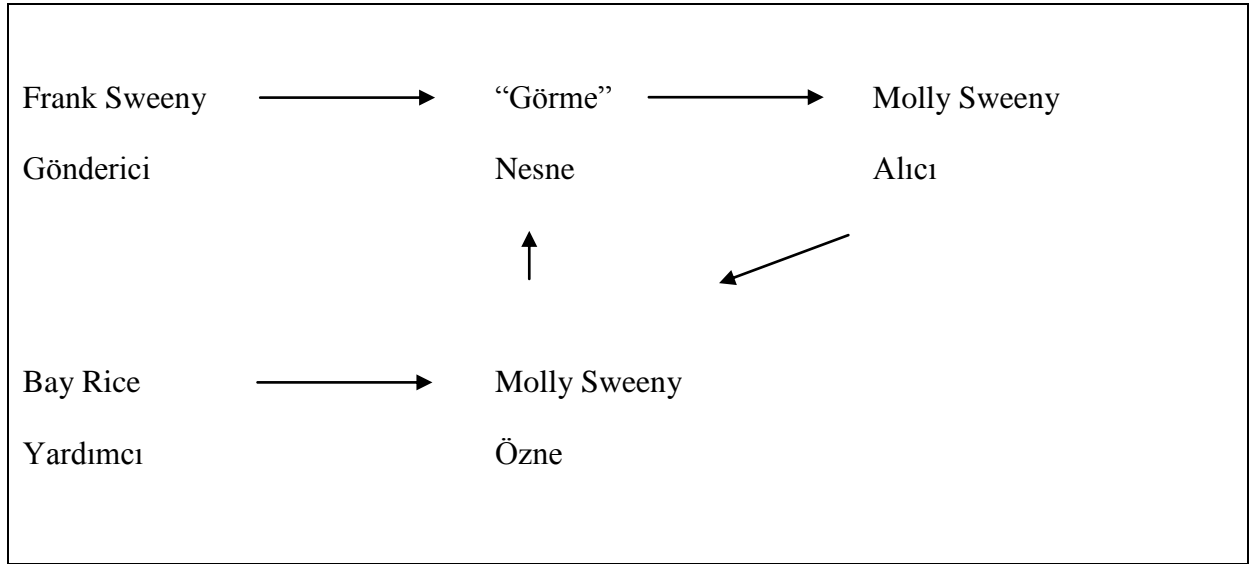
* Arş. Görv.; *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı*

¹ B.Vardar, v.d., “Algirdas Julien Greimas”, *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*, İstanbul, ABC Kitabevi A.Ş., 1998, s.115

durumuna geçmesi için bir takım koşullara sahip olması gerekmektedir; yapmak+/istemek/, yapmayı+/bilmek/ ve yapa+/bilmek/ koşullandırılmalarına sahip olan Molly'nin izlencesinin başlangıç durumu da ortaya çıkmış oluyor :

$\ddot{O}_{(Molly)}$ $V_{(Ayrı Olma)}$ $N_{(Görme)}$

İncelememizin ilk aşamasında anlatının eyleyenlerinin saptanarak oluşturulduğu eyleyensel örnekçeyi aşağıdaki şemayla gösterebiliriz :

O halde diyebiliriz ki öznenin nesnesine sahip olmak için girdiği bu “arayış” sürecinde, Frank ve Molly arasında ilişki “bilişsel” düzeyde, yine Molly ile nesnesi “görme” arasındaki ilişki “istek” ekseninde ortaya çıkmaktadır.

Kesitleme işleminin bir metni tümel açıdan ele almanın bir yolu olduğunu ve göstergebilimsel okumanın ilk aşaması olduğunu belirttikten sonra, ele aldığımız anlatıyı dört kesitte inceleyebiliriz; birincisi Molly'nin evlenmeden önce babasının da yönlendirmesiyle dokunsal dünyasındaki yaşamı (kesit I), ikincisi evlendikten sonra eşi Frank'in desteğiyle Bay Rice'la görüşüp ameliyat olmaya karar vermesi ve ameliyata kadar olan süre (kesit II), üçüncüsü Molly ameliyat olduktan sonra eski “dokunsal” dünyasıyla yeni keşfedeceği “görsel” dünyasını birleştirmeye çalışması (kesit III), ve dördüncüsü hem psikolojik hem de fizyolojik sebeplerden dolayı Molly'nin yeniden “körlük” durumuna geçmesi (kesit IV).

Birinci kesit, Molly'nin okuyucuya anlattığı monologlardan oluşur. Küçük bir kızken bahçelerinde yaptığı gezilerde babası önce ona çiçekleri anlattığını, daha sonra kendisinden “dokunma”, “koklama” ve “duyma” duyularıyla bu dünyayı hafızasına almasına yardımcı olduğunu dinleriz. Babasına göre Molly “zeki” ve “güzel” bir kız, görememesine karşın dünyayı gören biri kadar tanıyabilmektedir. Babası Nemofilyanın bir türü olan Mavi Gözlü Bebek çiçeğini kızına benzetmekte, kızını o çiçek gibi “güzel” görmektedir. Molly için, kendisiyle özdeşleştirilen bu dünya “tanıdık”tır, o yüzden de bu dokunsal dünyada Molly “kör” ama “mutlu”dur:

Kesit I

Molly

“görmeyen”

“algılayan”

“mutlu”

/esenlikli/

İkinci kesitte ise Molly evli bir genç kadın olarak karşımıza çıkar. Kocasını Frank'ın isteğiyle eskiden başarılı bir göz doktoru olan Bay Rice'la tanışır, çünkü kocası için Molly'nin görebilmesi, bir “tutku”, hatta bir “saplantı”ya dönüşmüştür.

Doktor Rice'a göre Molly ile Frank oldukça “uyumsuz bir çift”tir; Frank “heyecanlı”, “meraklı” ve “garip” bir adamken, Molly “sakin”, “bağımsız” ve “kendinden emin” bir kadındır. Doktorun gözlemlerinde daha ilk bakışta “hoşlandığı” Molly, kendisine tanıdık olan karanlık dünyasında oldukça rahat hareket edebilmektedir. Ancak Frank'ın tutkusu olan Molly'nin görebilmesi, onları bu doktora kadar getirmiştir. Bay Rice'a göre Molly'nin ameliyatı başarılı geçse bile, genç kadını oldukça zor bir süreç bekleyecektir, çünkü görmeyi yeniden öğrenmesi gerekecek; yani dokunsal dünyasında bu yaşına kadar edindiği bilgilerle yeni edineceği görsel bilgileri birleştirmesi gerekecektir.

Molly ise doktorla olan bu ilk karşılaşmada, kocasının da etkisiyle, ondan “hoşlanmıyor” çünkü genç kadın doktora “güven verici bir sürü özelliğine karşın onda bir şey vardı...güvensiz bir şey” sezinler. Ancak yine de Bay Rice'a karşı bir hoşlanma hisseder,

bunun nedeni de daha önce gittiği onlarca doktor gibi, Molly'ye basma kalıp sorular sormamasıdır. Onun yerine ameliyattan korkup korkmadığını sorar. Molly ise hiç duraksamadan korkmadığını söyler, yalnızca eşinin “*heyecanlı*” olduğunu belirtir. Ancak bu soru Molly'nin dünyasına ilişkin okuyucuya güçlü bir ipucu da vermektedir; genç kadın “*hoş*” ve “*eğlenceli*” olarak tanımladığı tanıdık dünyasında “*mutlu*”dur, ona göre tanıdık dünyasının değiştirilmesi “gereksiz”dir. Çünkü “gören” insanlara oranla yaşadığı dünyadan daha fazla zevk alabilmektedir: “*Gören insanlardan çok daha büyük bir zevk, çok daha büyük bir keyifli benim için yüzmek. Kendimi öylece bırakıvermek...*” Bu anlatımdan Molly'nin tanıdık dünyasından kendini “güvende” hissettiğini, korkmadan kendini bu dünyanın sularına bırakabildiğini anlarız. Molly'nin birinci ve ikinci kesitte algının dokunsal dünyasında kendisini nasıl tanımladığını ve dünyayı nasıl algıladığını aşağıdaki şemayla gösterebiliriz :

Dünya	→	Molly
/dokunsal/		/görmeyen/
/esenlikli/		“kör”
“tanıdık”		“mutlu”
“hoş”		“sakin”
“eğlenceli”		“bağımsız”
		“kendinden emin”

İkinci kesitin sonunda, Molly ameliyattan bir gece önce, evinde dostlarına bir parti verir. Genç kadın büyümek istemese de Frank “*bu yeniden doğuşu kutlamak*” için tüm dostları ve komşuları çağırır. Parti sürerken Molly kendini kötü hissetmeye başlar, çünkü o gecenin tanıdık dünyasındaki son gecesi olduğunu bilmektedir. O anda orada olan insanlara eskisi gibi yakın olamayabileceğinden endişelenir. Kendisini “*sürgün tehdidi altında*”, “*uzaklara gönderilmiş*” gibi hissettiğini söyler. İlerleyen saatlerde, bir denizci havası eşliğinde çılgınca dans ettikten sonra, kendini “*kaybolmuş*”, “*tedirgin*” ve “*korku içinde*”

hisseder. Yıllar boyu yaşamaya alıştığı dünyasından sadece kocasının isteğiyle koparılmak, Molly'nin duygu dünyasını ne denli olumsuz etkilese de, Frank'i incitmemek adına bu ameliyatı göze alır; Molly'nin arayışı Frank'in zorlamasıyla oluşur ve aslında Molly bu arayış için ne gereklilik görmekte, ne de çok fazla istek duymaktadır. Genç kadın başlangıç durumu "kör"lükten hoşnuttur ve bunu değiştirmek istemez ancak kocasının tutkusuna yenik düşer. Bunun da sebebini yine Molly'nin Frank'le ilgili düşüncelerinden öğrenebiliyoruz: *"Babam dışında, yakından tanımak fırsatı bulduğum ilk erkekti. Enerjisini sevmiştim. Heyecanını sevmiştim. Tutkusunu sevmiştim. Sanırım en sevdiğim yanı babamda olmayan her şeyin onda olmasıydı."*

Ameliyat sabahı, hastaneye girerken, Molly ve Frank'i penceren izleyen Bay Rice Molly'yi şöyle betimler: *"Bastonu yoktu, kocasının koluna da girmemişti, her zamanki kendine güvenli haliyle yürüyordu, başı dik, çehresi gergin ve istekli."*

İncelememizin üçüncü kesiti, oyunun ikinci perdesinin açılmasıyla başlar. Burada Molly ameliyattan çıkmıştır ve artık sargılarının açılma günü gelmiştir. O sabah hastanedeki hemşire Molly oldukça yakından ilgilenir; dişlerini fırçalar, ona makyaj yapar, saçlarını tarar, parfüm sıkar ve tırnaklarına oje sürer. Bundan çok hoşnut olan Molly, tuvalete gitmek istediğini ancak bunu kendi başına yapmak istediğini hemşireye belirtir ve ardından okuyucuya şu açıklamayı yapar : *"Aslında tuvalet ihtiyacım yoktu. Yalnızca, belki de son kez, kendi dünyamda, kendi başıma yürüyüş yapmak istemiştim."* Bu anlatımdan bir defa daha anlıyoruz ki Molly tanıdık "karanlık" dünyayı "kendi" dünyası olarak benimsemiştir ve şimdi bu dokunsal dünyadan ayrılmak onu sarsmaktadır. Görme nesnesiyle ilgili olarak ise içsel konuşmaları aslında gerçek duygularını ortaya koymaktadır: *"Evet, görmek istiyordum. Allah aşkına, tabii ki görmek istiyordum. Ama bu bir beklenti ya da çılgınca bir umut değildi. Kafamdaki bir hayaldi işte, bir fantezi... O kadar. Belki de bir şey olur, görsel dünyada bir gezinti yapma fırsatı geçebilirdi elime, o dünyada yaşamak üzere değil yalnızca bir ziyaret..."*

"görmeyen"

"gören"

/alışkanlık/

/geçicilik/

(kt)

/sürekli/

/kesintilik/

Molly'nin bir süreliğine görmeyi dilemesi, görmediği dünyada yaşamını sürdürmesinin gerçek isteği olduğunu belirginleştirmektedir; görebildiği dünyaya ait olan /geçicilik/ anlambirimciği kocası Frank'in üstelemelerini karşılamak için bir strateji gibi durmaktadır.

Tüm metin içinde Molly ilk defa “görme”yi kendi isteği olarak tanımlar. Söylediğine göre o da herkes gibi görebilmek ister ancak anladığımız kadarıyla bu “görme” serüveninin sürekli olmasından yana değildir. Yabancı bir ülkeyi ziyarete gitmiş bir turist gibi bir süre sonra evine, “karanlık” ama “tanıdık” dünyasına dönmek ister. Kuşkusuz bu düşüncenin sonsuz bir hayalden öteye gitmediğinin farkındadır. Yani onun için “görme” nesnesine kavuşmak değil, kavuştuktan bir süre sonra onu bırakmak, ondan adeta kurtulmak bir hayaldir. Zaten bu düşüncesini de şöyle pekiştirir: *“Ve sonra, evet sonra, içimdeki o ender bulunur huzura sonsuza dek kavuşabilmek için, kendi dünyama evime dönecektim. Hayır bu yalnızca umarsız bir hayal değil, dahası budalaca bir fanteziydi.”* Zaten “görsel” dünyadan, tanıdık “dokunsal” dünyasına gitmek istemesinin nedeni de görebilmesinin içindeki huzuru bozacağını düşünmesidir. Molly'ye göre “görme”ye başladığı anda hem dış hem de iç dünyası değişecektir. Bu düşünce, kişisel bir önseziden çok anlatısal düzeyde bir söylem stratejisi olarak karşımıza çıkar; yazar karakterinin ağzından bize gelecekte olacaklara ilişkin ipuçları vererek okuyucunun ilgisini canlı tutar.

Dr. Rice Molly'nin sargılarını yavaş yavaş açar ve onu heyecanlandırmamak için *“ne zaman istersen gözlerini açabilirsin”* der. Genç kadın ilk başta bir şey görmediği düşüncesiyle korkuya kapılır ancak daha sonra gözlerinin oldukça belirsiz bir takım şekiller ve ışık huzmeleri görmeye başladığı şu sözlerden anlaşılır: *“Sonra karanlığın içinde bir bulanıklık, bir sis, puslu bir şey, bir ışık kümesi renk kıvıltı.”*, *“bir şey kıvıltıyor, büyük ve beyaz”*, *“parlak bir ışık rahatsız etti”*, *“yüzümün önünden kırmızımsı bir şey geçti”*. Bay Rice elini Molly'nin gözlerinin önünde bir aşağı bir yukarı sallar ve sonunda Molly'nin ağzından beklenen sözcükler çıkar: *“Evet...görüyorum. Aşağı, yukarı...yukarı, aşağı. Evet! Görüyorum! Görüyorum!”* Uzun süreler tamamen kör olmuş biri için bu tip bulanık görüntülerin bile “görme” olarak algılanması oldukça normaldir. Ancak sağlıklı görebilen insanların anlam dünyasında, böyle az dereceli “görme”, anlam alanına gönderme yapan yukarıda saydığımız tüm betisel ve izleksel işlevler, bize /kör olmayan/ anlambirimciğini vermektedir.

Molly'nin görüşü yavaş yavaş açılır ve gün geçtikçe daha fazla ve daha net görmeye başlar. Bir süre sonra eski yaşamına geri döner, yine işe gider, evde iş yapar ama bunlara ek

olarak haftada üç gün hastaneye uğrayıp bir davranış psikolojisi uzmanı ve doktoru Bay Rice’la görüşür. Kendine yeni ve parlak renkli kıyafetler alarak motivasyonunu hep yüksek tutar. Akşam eve geldiğinde ise Frank’la birlikte kendi dokunsal dünyası ile yeni görsel dünyasından edindiği bilgileri birleştirmeye çalışır, meyveler, renkler, eşyalar gibi bir çok “görme” nesnesinin adlarının ne olduğunu onlara dokunmadan veya koklamadan söylemeye çalışır. Bir süre sonra tek gözle de olsa net olarak “görebildiği” bu görsel dünya Molly için “harika”, “sürprizli”, “keyifli”, “mutlu” ancak bir o kadar da “yabancı”, “huzur bozucu”, “endişe verici”, “tehditkar”, “tehlikeli” ve “saldırgan”dır.

Molly’nin sağ gözü iyileştikten bir süre sonra, Bay Rice sol gözünü de ameliyat eder ve tam bir başarı sağlanamamakla birlikte iki gözü de net olarak daha geniş bir alanı görebileceğinden, Molly “tıbbi açıdan, görüyor sayılırdı artık”. Bir doktorun tıbbi olarak bir gerçeği dile getirmesi ve onaylaması bir başka söylem stratejisi olarak karşımıza çıkmaktadır: Yazar okuyucuya en güvenilir kaynaktan en güvenilir bilgiyi vererek olaylara inandırıcılığı perçinlemek ister. Doktorun bu saptamasıyla, her ne kadar hala psikolojik olarak bir /kör/ gibi davransa da, Molly’nin durumu /kör olmayan/dan /görme/ye geçmiştir. Molly’nin izlencesindeki edim öznesi olarak çok güçlü bir değişim geçirir böylece. Bu değişim sadece ruhsal dünyasını değil dünyayı algılamasını da etkiler :

I ve II kt	III kt (1.bölüm)	III kt (2.bölüm)
Molly	Molly	Molly
/kör/	/kör olmayan/	/görme/
“mutlu”	“tedirgin”	“mutlu”
“güvende”	“korku içinde”	“heyecanlı”
	“kaybolmuş”	
Dünya	Dünya	Dünya
/karanlık/	/aydınlık/	/aydınlık/
“tanıdık”	“yabancı”	“harika”

“dokunsal”

“görsel”

“keyifli”

“hoş”

“huzur bozucu”

“eğlenceli”

“tehditkar”

“tehlikeli”

“saldırgan”

Tüm bu ameliyatların olduğu yılın sonuna doğru Frank’ın Molly’nin açıkça değiştiğini ifade eder. Doktoru Bay Rice’a göre ise “*görebildiği için hissettiği keyif ve heyecan yok olunca, Molly açısından o tehlikeli dönem gelip çatmıştı*”. Doktora göre bu dönem her hastada olmaktadır: Eski ve tanıdık dünyası elinden alınan hastaların, yeni dünyalarına alışmakta zorlanmaları onları bu yeni dünyayı sorgulamaya götürmekte, bu dünya bu kadar çabaya değer mi gibi sorularla hastalar bunalıma girmektedir.

Belirtilen tüm bu psikolojik sebeplerden dolayı Molly’nin geçirdiği krizleri Bay Rice “*Gnosis*” yani geçici körlük dönemi olarak tanımlar. Bu süreç çalışmamamızın da son kesitini oluşturmaktadır. Molly’nin sıkıldığı nokta ise kendisine sürekli yapılan testler ve sürekli hastanede bir şeyleri bilmeye ya da görmeye zorlanmasıdır. Bunlar bittiğinde çok rahatladığını açıkça söyler. Ancak yine de kendi tanımlayamadığı bazı değişimler de geçirir; bir akşam komşusuna armağan olarak babasının kendisiyle özdeşleştirdiği Mavi Gözlü Bebek çiçeği götürmek ister. Ancak çiçekleri görünce komşuya verilecek kadar güzel olmadıklarını hatta hiç güzel olmadıklarını söyler. Molly aslında kendi dokunsal dünyasındaki değerlerin kendince doğru olmadığını gördüğünde hayal kırıklığına uğrar. Kendi anlam evreni yıkılır; eskiden sadece dokunarak ve koklayarak ve belki de hayal ederek çok güzel olduğunu düşündüğü nesnelere ya da kişilerin o kadar da güzel olmadıklarını görür. Molly’nin kendince oluşturduğu anlam evreninin yıkılması ya da değerlerin tümünden değişmesi de onu psikolojik bir yıkıma götürür. Molly en sonunda işini ve arkadaşlarını da kaybeder ve kendini odasına kapatır. Eşi Frank onun için eğlenebileceği gezi planları yapar ancak Molly odasından çıkmayı reddeder. Frank o kadar dışarı çıkarmak için uğraştığı Molly için şu ifadeyi kullanır: “*Bir daha o paltoyu giyip dışarı hiç çıkmadı aslında*”. Molly gibi yaşamayı ve hareketi bu denli seven bir kadın kendini odasına kapatır ve dış dünyayı sevmediği için orayla tüm

ilişkinini keser; Molly'nin değer nesnesi olan “görme”yi elde etmiş olması onu “mutlu” değil tam tersi “üzgün”, “yıkılmış” kılar.

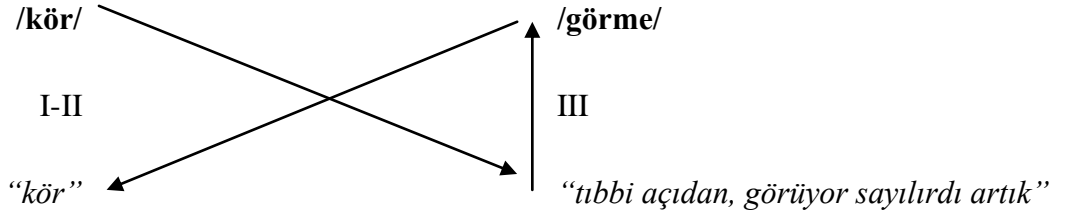
eksik algılanan	(kt)	tam algılanan
dünya		dünya
“güvenli”		“güvensiz”
/sürekli/		/kesintili/
/esenlikli/		/esenliksiz/

Doktor Bay Rice ise olaya daha bilimsel açıklama getirir ve Molly'nin ortaya çıkan yeni durumunu “*kör görüş*” olarak nitelendirir. Buna göre kişi göremediğini söyler ancak görebilen biri gibi hareket edebilir, örneğin önündeki sandalyeye çarpmadan yürüyebilir. Bunun sebebi bireyin görsel sinyaller alması ve bunlara cevap vermesi ancak bu sinyallerin bilincine ulaşmaması sebebiyle görmediğini sanması, yani gördüğünün bilincinde olmamasıdır. Molly'nin yakalandığı bu hastalık bizi /görme olmayan/ anlambirimciğine götürür çünkü gözlerinin normal olarak görebilmesine rağmen kendisi bunun farkında değildir.

Dünya	→	Molly
/karanlık/		/görme olmayan/
“tanıdık”		“rahat”

Bütün bunların olmasından sonra Molly eskiden annesinin kaldığı akıl hastanesinde kalmaya başlar. Ve burada görme duyusunu zorlarken bir takım bulanık ve karışık imgeler görür. Ancak ne olduklarını anlayamadığı için gördüklerinin “güvenilmez” olduklarına karar

verir. Üstelik bay Rice'a göre Molly artık eski dokunsal dünyasında da olmadığı için bir “sürgün” hayatı yaşamakta, Molly ise görebilme/görememe derecesini şöyle açıklamaktadır: “Ne karanlıkta aydınlığı, ne de aydınlığın nereden geldiğini ayırt edebiliyorum[... Dokunsal dünyam bile ufaldı.” Artık ne tanıdık dokunsal dünyası kalmıştır Molly’nin ne de yeni “görsel” dünyası, bir başka deyişle ne tam olarak görebildiği ne tam olarak göremediği bu dünyada tam bir “sürgün” hayatı yaşamaktadır. Anlatının sonunda Molly Greimas tarafından belirlenen tüm aşamaları geçmiş olarak izlencesinin bitiş durumuna gelir. Molly’nin anlatı izlencesinde metin düzeyinde beliren anlambiriciklerin birbirleriyle kurduğu ilişkileri aşağıdaki gibi gösterebiliriz :

/görme olmayan/

IV

“kör görüş”

/kör olmayan/

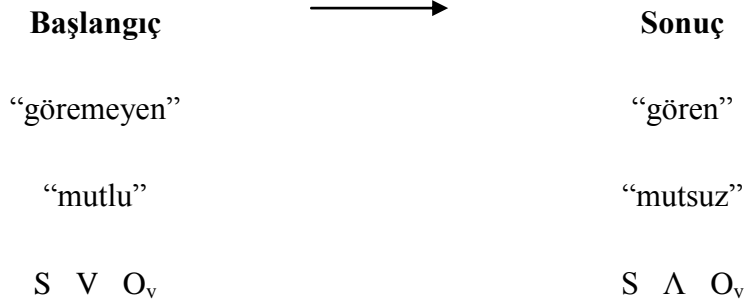
III

“parlak bir ışık rahatsız etti”

“yüzümün önünden kırmızımsı bir şey geçti”

Nesnesine “sahip olma” durumundan çabuk ayrılan ve izlencesinin her aşamasında dünyayı farklı algılayan Molly’nin başlangıç durumu ile bitiş durumu arasında büyük bir fark bulunmamaktadır. Üstelik değer nesnesinden ona sahip olur olmaz vazgeçmesi de bu sahipliğin ona mutluluk getirmediği sonucuna götürür bizi ; zaten anlatının sonunda başlangıç durumuna yakın bir durumda olması ve burada kendini rahat hissetmesi de aslında başlangıç

durumundan neden ayrılmak istemediğini, bize izlencesinin istek ekseninin eşinin baskılarıyla olduğunu gösterir. Yani Molly bu değişim sürecine aslında “görme” nesnesine kavuşmak için değil, eşi Frank’i mutlu etmek için razı olmuştur.

B. Friel’in bu metni algının alışılmışlığını sorguluyor. Kalıplaşmış, farkına varamadığımız algılarımıza sorgulayıcı bir bakış açısı getiriyor. Böylece dünyayı algılama biçimimizin varlığımıza etkilerinin ne denli güçlü ve derin olabileceğini ortaya koyuyor. Bu nedenle, bilinçli olarak ya da olmayarak, istekleri doğrultusunda bireyin algı biçimini kendisinin seçtiğini bize gösteriyor.

Kaynakça

- ÖZTOKAT, N. Tanyolaç (Haz.); **Disiplinlerarası Ortam ve Yöntem Sorunları**, İstanbul, Multilingual, 2004
- ÖZTOKAT, N. Tanyolaç; **Yazınsal Metin Çözümlemesinde Kuramsal Yaklaşımlar**, İstanbul, Multilingual, 2005.
- VARDAR, B., v.d.; “Algirdas Julien Greimas”, **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**, İstanbul, ABC Kitabevi A.Ş., 1998.

Abstract

This article aims at making a semiotic analysis of the figures in the play entitled “Molly Sweeny” by Brian Friel. By analyzing these figures, the article shows that the play emphasizes the perception of the one of the characters of the part in order to reveal the relation and the tension between the enonciator and the perceived world.